

SPICYCHICKEN28

KORT
ROTTERDAMS

Nawin Narain
Lyceum Kralingen

‘Hé schiet op man! Het alarm is nu al een minuut geleden afgegaan, wil je gepakt worden ofzo?’

‘Rustig, ik ben bezig.’

‘Snel! ik hoor de sirenes al!’

‘Kun je nu je mond houden?’

‘Je bent gek geworden, ik ga weg.’

‘Je zult gepakt worden als je nu weggaat.’

‘JIJ ZULT GEPAKT WORDEN!’

Veel mensen begrijpen niet dat haasten bij zulke zaken niet helpt, het draait allemaal om de timing. Zodra je gaat haasten ga je fouten maken. Cruciale fouten, fouten die je toekomst bepalen. Ik had hem zo gewaarschuwd om niet te gaan. Toch besloot hij als een kip zonder kop de bank uit te rennen. Natuurlijk wordt je dan overmeesterd. Hoe haal je het dan ook nog in je hoofd om te gaan schieten op de eerste de beste politie agent die je ziet. Hij heeft denk ik te veel GTA V gespeeld.

Uiteindelijk eindigde het ook net als in GTA V. Na een hopeloze poging om zichzelf te verdedigen met zijn vuurwapen werd hij in zijn hoofd geschoten. Op slag dood, WASTED

Ondertussen ontsnapte ik via de ondergrondse tunnel onder de bank. De deuren die ernaar leidden waren elektrisch beveiligd, het hacken ging erg eenvoudig. Ik dacht dat er wel tenminste één eenheid bij het eind van de tunnel me stond op te wachten, maar er bleek helemaal niemand te zijn. Ik ging op een muurtje staan en sloot mijn ogen. Nooit was het zo makkelijk geweest om data van de bank te stelen.

De wekker ging af, ik hoorde hem, maar had geen zin om hem uit te zetten. Ik ben zo iemand die drie wekkers instelt. De eerste om ervoor te zorgen dat ik al een beetje wakker word. De tweede om me daadwerkelijk wakker te maken. En de derde in het geval dat de tweede me niet heeft gewekt. Het nut ervan? Het leek in theorie een goed idee, maar in de

praktijk ging het er anders aan toe. Soms ben je gewoon te lui om je eerste wekker uit te zetten. Vervolgens wen je aan het geluid en slaap je er doorheen. De enige die dan nog last hebben van het geluid zijn mijn ouders, in de kamer naast mij.

‘QUINCY, DOE JE WEKKER UIT!’, hoorde ik mijn moeder. Ik schrok wakker, deed de wekker uit, en kleepte me snel aan. Eigenlijk best wel handig, zo’n moeder als wekker.

Vandaag was de grote dag, ‘The Real Deal’ zoals de anderen het wel noemden. De locatie waar we zouden verzamelen was zoals altijd onbekend. Pas rond vijftien minuten voor de vergadering krijg je een hint. In die vijftien minuten moet je de locatie hebben gevonden, anders ben je uitgesloten. De laatste keer dat we gingen vergaderen verliep het vinden van de locatie vrij gemakkelijk. Ik vond een briefje aan de onderkant van mijn koffie. Het enige wat ik moest doen was de code op het briefje ontcijferen en vervolgens vergelijken met adressen in de buurt. Dat stelt niets voor voor een hacker als ik. Ik wil niet opscheppen ofzo, maar zelfs een tienjarige, beginnende hacker zou in staat zijn om dit te doen.

Ik ben negentien en inmiddels één van de beruchtste hackers in heel Amerika, onder de hackernaam: SpicyChicken28. (Best wel grappig om die naam zo vaak op het nieuws te zien).

Beeld: © Dana Romina Tietjen, 2017

DE
KRACHT
VAN
ROTTERDAM
.NL

POWERED BY
PASSIONATE
BULKBOSK